

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 kwietnia 2019 r.

Sąd Rejonowy w Legionowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Monika Zmysłowska-Sołowiej

Protokolant: Magdalena Buczyńska

w obecności oskarżyciela Prokuratora Anny Krysińskiej

po rozpoznaniu dnia 19.03.2018r. 23.04.2018r, 12.06.2018r, 06.09.2018r, 09.01.2019r, 11.02.2019r, 10.04.2019r, 19.04.2019 r, roku na rozprawie w Legionowie sprawy :

1. **T. R.** s. W. i E. zd. W. urodzonego (...) w W.
2. **M. S.** s. S. i B. zd. H. urodzonego (...) w W.
3. **P. J. (1)** s. K. i U. zd. C. urodzonego (...) w W.

Oskarżonych o to, że :

W nocy z 31 lipca 2017 roku na 1 sierpnia 2017 roku w J. pow. (...) województwo (...) w domu jednorodzinnym zajmowanym przez P. G. (1) działając wspólnie i w porozumieniu ze sobą w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu oraz w wykonaniu z góry powziętego zamiaru po uprzednim użyciu wobec P. G. (1) przemocy w postaci zadawania uderzeń pięściami, kopania po całym ciele skutkujących obrażeniami ciała w postaci złamania boczego odcinka VIII żebra po stronie prawej bez cech odmy oraz zasinienia lewego oczodołu, które wywołały rozstrój zdrowia powyżej 7 dni doprowadzili P. G. (1) do rozporządzenia własnym mieniem poprzez podpisanie oświadczenia o rzekomym zobowiązaniu do zapłaty 100.000 złotych na rzecz T. R. , a następnie przy użyciu groźby pozbawienia życia, zgwałcenia, spowodowania trwałego kalectwa, obcięcia palców sekatorem, zabrali w celu przywłaszczenia samochód osobowy marki B. (...) o nr rej. (...) o wartości 350.000 zł użytkowany przez P. G. (1) a będący własnością wypożyczalni samochodów „(...)” pieniędzy w kwocie 30.000 zł, konsoli (...) o wartości 3000 zł zegarka marki F. o wartości 2000 zł o łącznej wartości strat 385.000 zł na szkodę P. G. (1) i wypożyczalni samochodów „(...) „

tj. o czyn z art. 280§1k.k. w zb. z art. 157§1k.k. w zb. z art. 282k.k. w zw. z art. 11§2k.k. w zw. z art. 12 k.k.

orzeka:

1. Oskarżonego **T. R.** uznaje za winnego tego, że w nocy z 31 lipca 2017 roku na 1 sierpnia 2017 roku w J. pow. (...) województwo (...) w domu jednorodzinnym zajmowanym przez P. G. (1) działając wspólnie i w porozumieniu z P. J. (1) i M. S. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i zwrotu wierzytelności w wykonaniu z góry powziętego zamiaru po uprzednim użyciu wobec P. G. (1) przemocy w postaci zadawania mu uderzeń pięściami, i kopania po całym ciele skutkujących obrażeniami ciała w postaci złamania boczego odcinka VIII żebra po stronie prawej bez cech odmy oraz zasinienia lewego oczodołu, które wywołały rozstrój zdrowia powyżej 7 dni doprowadzili P. G. (1) do rozporządzenia własnym mieniem poprzez podpisanie oświadczenia o rzekomym zobowiązaniu do zapłaty 100.000 złotych na rzecz T. R., a następnie przy użyciu groźby pozbawienia życia, , spowodowania trwałego kalectwa, obcięcia palców sekatorem, zabrali w celu przywłaszczenia konsolę (...) o wartości 3000 zł zegarek marki F. o wartości 2000 zł oraz zabrali w celu krótkotrwałego użycia samochód osobowy marki B. (...) o nr rej. (...) o wartości 350.000 zł użytkowany przez P. G. (1) a będący własnością wypożyczalni samochodów „(...) o wartości strat 350.000 zł na szkodę P. G. (1) i wypożyczalni

samochodów „(...) „tj. o czyn z art. 282k.k. w zb. z art. 157§1k.k. w zb. z art. 289§3k.k. w zw. z art. 11§2k.k. i za to na podstawie art. 11§3k.k. w zw. z art. 282 k.k. skazuje go i wymierza mu karę 1(jednego) roku i 4(czterech)miesiący pozbawienia wolności;

2. Oskarżonego **M. S.** uznaje za winnego tego, że w nocy z 31 lipca 2017 roku na 1 sierpnia 2017 roku w J. pow. (...) województwo (...) w domu jednorodzinnym zajmowanym przez P. G. (1) działając wspólnie i w porozumieniu z P. J. (1) i M. S. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i zwrotu wierzytelności w wykonaniu z góry powziętego zamiaru po uprzednim użyciu wobec P. G. (1) przemocy w postaci zadawania mu uderzeń pięściami, i kopania po całym ciele skutkujących obrażeniami ciała w postaci złamania bocznego odcinka VIII żebra po stronie prawej bez cech odmy oraz zasinienia lewego oczodołu, które wywołały rozstrój zdrowia powyżej 7 dni doprowadzili P. G. (1) do rozporządzenia własnym mieniem poprzez podpisanie oświadczenia o rzekomym zobowiązaniu do zapłaty 100.000 złotych na rzecz T. R., a następnie przy użyciu groźby pozbawienia życia, , spowodowania trwałego kalectwa, obciążenia palców sekatorem, zabrali w celu przywłaszczenia konsolę (...) o wartości 3000 zł zegarek marki F. o wartości 2000 zł oraz zabrali w celu krótkotrwałego użycia samochód osobowy marki B. (...) o nr rej. (...) o wartości 350.000 zł użytkowany przez P. G. (1) a będący własnością wypożyczalni samochodów „(...) o wartości strat 350.000 zł na szkodę P. G. (1) i wypożyczalni samochodów „(...) „tj. o czyn z art. 282k.k. w zb. z art. 157§1k.k. w zb. z art. 289§3k.k. w zw. z art. 11§2k.k. i za to na podstawie art. 11§3k.k. w zw. z art. 282 k.k. skazuje go i wymierza mu karę 1(jednego) roku i 8(ośmiu)miesiący pozbawienia wolności;

3. Oskarżonego **P. J. (1)** uznaje za winnego tego, że w nocy z 31 lipca 2017 roku na 1 sierpnia 2017 roku w J. pow. (...) województwo (...) w domu jednorodzinnym zajmowanym przez P. G. (1) działając wspólnie i w porozumieniu z T. R. i M. S. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i zwrotu wierzytelności w wykonaniu z góry powziętego zamiaru po uprzednim użyciu wobec P. G. (1) przemocy w postaci zadawania mu uderzeń pięściami, i kopania po całym ciele skutkujących obrażeniami ciała w postaci złamania bocznego odcinka VIII żebra po stronie prawej bez cech odmy oraz zasinienia lewego oczodołu, które wywołały rozstrój zdrowia powyżej 7 dni doprowadzili P. G. (1) do rozporządzenia własnym mieniem poprzez podpisanie oświadczenia o rzekomym zobowiązaniu do zapłaty 100.000 złotych na rzecz T. R., a następnie przy użyciu groźby pozbawienia życia, , spowodowania trwałego kalectwa, obciążenia palców sekatorem, zabrali w celu przywłaszczenia konsolę (...) o wartości 3000 zł zegarek marki F. o wartości 2000 zł oraz zabrali w celu krótkotrwałego użycia samochód osobowy marki B. (...) o nr rej. (...) o wartości 350.000 zł użytkowany przez P. G. (1) a będący własnością wypożyczalni samochodów „(...) o wartości strat 350.000 zł na szkodę P. G. (1) i wypożyczalni samochodów „(...) „tj. o czyn z art. 282k.k. w zb. z art. 157§1k.k. w zb. z art. 289§3k.k. w zw. z art. 11§2k.k. i za to na podstawie art. 11§3k.k. w zw. z art. 282 k.k. skazuje go i wymierza mu karę 1(jednego) roku i 2(dwóch) miesiący pozbawienia wolności;

4. Na podstawie art. 64§1k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonym okres tymczasowego aresztowania w sprawie wobec T. R. od dnia 02.08.2017 roku zaś wobec M. S. i P. J. (1) od dnia 03.08.2017 roku do dnia 12.06.2018 roku przyjmując, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności jest równy jednemu dniowi kary pozbawienia wolności;

5. Na podstawie art. 46§1k.k. od oskarżonych zasądza solidarny obowiązek częściowego naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego P. G. (1) kwoty 2000(dwa tysiące) złotych;

6. Na podstawie art. 624§1k.k. zwalnia oskarżonych z obowiązku uiszczenia kosztów postępowania obciążając nimi Skarb Państwa.

Sygn. Akt IIK 17/18

Uzasadnienie wyroku SR w Legionowie z dnia 19.04.2019r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Oskarżony T. R. i pokrzywdzony P. G. (1) znają się od około 18 lat. W 2015 roku pokrzywdzony otrzymał pieniądze od brata oskarżonego K. R., który zaciągnął w tym celu kredyt w kwocie 150.000 złotych w (...) Bank S.A. Zgodnie z ustną umową P. G. (1) miał spłacać raty kredytowe, a K. R. miał dodatkowo otrzymywać od pokrzywdzonego „ekwiwalent finansowy”. Od około 2016 roku czasu P. G. (1) przestał spłacać raty zobowiązania, które w całości płacił oskarżony T. R.. P. G. (1) na prośbę oskarżonego przyjął do domu w J. przy ul. (...), E. G. (1) a potem jej konkubenta M. G.. E. G. (1) i jej partner w zamian za pokój sprząтали oskarżonemu dom i opiekowali się jego zwierzętami.

W dniu zdarzenia 31.07.2017 roku P. G. (1) po kłótni nakazał E. G. (1) i M. G. natychmiastowe opuszczenie jego domu. E. G. (1) zadzwoniła do oskarżonego K. R., skarżąc się na zachowanie P. G. (1). K. R., który tego dnia jechał samochodem z oskarżonymi M. S. i P. J. (1) powiedział jej, że zaraz przyjedzie do J. żeby porozmawiać z pokrzywdzonym. Kiedy około godziny 22.00 oskarżeni przyjechali pod dom przy ulicy (...) w J. na podjeździe stali już P. G. (1) oraz E. G. (1) i M. G., których pokrzywdzony wyrzucił. K. R. zapytał P. G. (1) dlaczego wyrzucił E. G. (1) ale pokrzywdzony zaczął na nich krzywić się pretensje po co przyjechali. Oskarżony K. R. powiedział, że skoro już się spotkali muszą porozmawiać również o rozliczeniach finansowych pokrzywdzonego i kazał wszystkim wejść do domu. Kiedy wszyscy weszli do środka domu usieli wspólnie z pokrzywdzonym, P. J. (1) i M. S. przy stole w salonie na dole. M. G. i E. G. (1) poszli do swojego pokoju na piętrze. T. R. zaczął kłócić się z P. G. (1) o rozliczenia finansowe w tym niespłacony kredyt jego brata K. R.. Oskarżony T. R. kazał pokrzywdzonemu podpisać oświadczenie, iż P. G. (1) pożyczył od niego kwotę 100.000 złotych i zobowiązuje się spłacić w/w należność do końca 2017 roku. P. G. (1) nie chciał podpisać dokumentu. T. R. zadzwonił po wspólnego znajomego A. D. (1), który przyjechał na około 10 minut do domu pokrzywdzonego i również potwierdził, iż pokrzywdzony ma niespłacone zobowiązania wobec niego i oskarżonego z czasów gdy pośredniczyli w uzyskiwaniu kredytów. Po wyjeździe A. D. (1) oskarżeni T. R., P. J. (1) i M. S. przy użyciu wobec P. G. (1) przemocy w postaci zadawania mu uderzeń pięściami, i kopania po całym ciele skutkujących obrażeniami ciała w postaci złamania bocznego odcinka VIII żebra po stronie prawej bez cech odmy oraz zasinienia lewego oczodołu, które wywołały rozstrój zdrowia powyżej 7 dni doprowadzili P. G. (1) do rozporządzenia własnym mieniem poprzez podpisanie oświadczenia o rzekomym zobowiązaniu do zapłaty 100.000 złotych na rzecz T. R. oraz przy użyciu gróźb pozbawienia życia, spowodowania trwałego kalectwa, obcięcia palców sekatorem, doprowadzili do niekorzystnego rozporządzenia mieniem przez pokrzywdzonego, który zgodził się na pożyczanie konsoli (...) o wartości 3000 zł zegarka marki F. o wartości 2000 zł oraz wdał kluczyki i dowód rejestracyjny samochodu, który oskarżeni zabrali w celu krótkotrwałego użycia samochód osobowy marki B. (...) o nr rej. (...) o wartości 350.000 zł użytkowany przez P. G. (1) a będący własnością wypożyczalni samochodów „(...) o wartości strat 350.000 zł na szkodę P. G. (1) i wypożyczalni samochodów „(...)” z siedzibą w K..

Oskarżony T. R. ma 46 lat posiada wykształcenie średnie, z zawodu jest jubilerem, jest żonaty, utrzymuje się z prac dorywczych i osiąga dochód 4000 złotych netto miesięcznie. Nie był leczony psychiatrycznie, nie leczył się odwykowo. Był karany z art. 271 k.k. i z art. 278§1k.k.

Oskarżony M. S. ma 46 lat, wykształcenie średnie, z zawodu jest mechanikiem samochodowym, jest kawalerem, nie posiada nikogo na utrzymaniu, przed osadzeniem prowadził własną działalność gospodarczą pod firmą (...) w W. i osiągał dochód miesięczny w kwocie 4000-6000złtych miesięcznie, nie był leczony psychiatrycznie ani odwykowo, był karany.

Oskarżony P. J. (1) ma 40 lat, jest rozwiedziony, na utrzymaniu ma 3 dzieci w wieku 14 i 4 lat, ma wykształcenie średnie z zawodu jest mechanikiem samochodowym, utrzymuje się z prac dorywczych i osiąga dochód w kwocie 2500-3000 złotych miesięcznie, był leczony psychiatrycznie, nie leczył się odwykowo, nie był dotychczas karany.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie :

- Częściowych zeznań pokrzywdzonego P. G. (1) (k. 16-18, 21-22, 1128-1132), zeznań świadków: P. G. (2)(k. 9, 33-34, 515-516, 1132-1133), M. G. (k.108-109, 1053), E. G. (1)(k.103-106, 35-36), A. M. (k. 60-61, 995-996), K. R. (627-628, 997-998), A. D. (1) (k. 1151-1152)A. B. (k.1225-1227)

- Częściowych wyjaśnień oskarżonych T. R. (k.252-253, 582-583, 550-551, 992-993) M. S. (k.230-232, 263, 993-994) P. J. (1) (k. 242-245, 259, 548-549, 994)

Zeznania świadka E. M. Sąd pominął albowiem nie wnoszą one nic do sprawy.

Świadek M. C. jako konkubina pozostającą w stałym pożyciu z oskarżonym P. J. (1) w trybie art. 182 k.p.k. odmówiła złożenia zeznań. Zeznań w trybie art. 182 kpk odmówili również ojciec P. K. J., I. R. bratowa oskarżonego , M. R. (1) żona oskarżonego T. R..

Sąd poczynił też ustalenia na podstawie następujących dowodów ;

- k. 8 – dokumentacja medyczna,
- k. 20 – kserokopia umowy pożyczki,
- k. 24 – 26 – protokół zatrzymania rzeczy,
- k. 28 – upoważnienie,
- k. 35 – 38 – protokół oględzin miejsca,
- k. 41 – 43, 81 – 92 – notatki urzędowe,
- k. 45, 56 – 59, 153 – 156, 302 – 303, - protokół zatrzymania osoby,
- k. 47 – 48, 50 – 51, 138 – 144, 146 – 147, 157 – 159, 161 – 163, 167 – 169, 185 – 187 – protokół przeszukania,
- k. 54, 55 – oświadczenie,
- k. 93 – 95 – tablice pogładowe,
- k. 96 – 97 – protokół okazania wizerunku,
- k. 113 – 114 – protokół oględzin osoby,
- k. 117, 165, 239, - stwierdzenie tożsamości,
- k. 127 – 128, 175 – 182, 606 – 607, – protokół oględzin rzeczy,
- k. 128a – płyta CD,
- k. 129 – 130 – protokół okazania rzeczy,
- k. 197, 214, 426, – opinia biegłego,
- k. 218 – dokumentacja fotograficzna,
- k. 240 – 241, 285 – 286, – dane osobo poznawcze,
- k. 295 – 298, 300 – 301, 401 – 413, 942 – 949, 1180 – 1185, – dane z KRK,
- k. 438 – 440 – protokół pobrania materiału porównawczego,
- k. 526 – 527 – oględziny,
- k. 535 – 538, 573 – 581, 619 – 621, – opinia z zakładu genetyki sądowej,

- k. 595 – dokumentacja medyczna,
- k. 614 – 617 – opinia,
- k. 649, 650 – ślady z miejsca zdarzenia,
- k. 653 – 655 – opinia sądowo – psychiatryczna,
- k. 661 – 665 – opinia sądowo – psychologiczna,
- k. 666 – opinia sądowo - psychiatryczna uzupełniająca,
- k. 725 – pokwitowanie.

T. R., P. J. (1) i M. S. stanęli pod zarzutem popełnienia przestępstwa z art. 280§1k.k. w zb. z art. 282k.k.w zw. z art. 157§1k.k. w zw. z art. 11§2k.k. w zw. z art. 12 k.k.

Oskarżony T. R. w postępowaniu przygotowawczym oraz przed Sądem nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu aktem oskarżenia czynu. Wyjaśnił, że zna pokrzywdzonego od około 18 lat. W dniu zdarzenia 31.07.2017 roku podczas jazdy samochodem wraz z M. S. i P. J. (1) zadzwonił do pokrzywdzonego P. G. (1) bo ten był winien pieniądze jego bratu i od roku ich nie płacił. Wskazał, że P. G. (1) namówił jego brata K. R. aby wziął kredyt, obiecując jego spłatę i dodatkowo ekwiwalent finansowy. Podał, że z uwagi na zachowanie P. G. (1) on sam płaci raty swojemu bratu. P. G. (1) początkowo spłacał kredyt ale od roku zaprzestał regulować należności i po raz kolejny zbywał go, twierdząc, że nie ma go w miejscu zamieszkania, jest w R.. Wskazał, że po chwili od zakończenia rozmowy telefonicznej z pokrzywdzonym, zadzwoniła do niego E. G. (1). Wyjaśnił, że to kobieta której pomógł bo była bezdomna i zamian za zobowiązania finansowe pokrzywdzonego, ulokował ją w domu zajmowanym przez P. G. (1). E. G. (1) podczas rozmowy w nocy 31.07.2017 roku skarżyła mu się, że P. G. (1) wyrzuca ją wraz z jej partnerem M. G. z pokoju, który zajmowali w domu w J.. Oskarżony T. R. powiedział jej, że zaraz przyjedzie do J. i kiedy przyjechali pod dom przy ulicy (...) na podjeździe stali już P. G. (1) oraz E. G. (1) i M. G., których pokrzywdzony wyrzucił. Zapytał P. G. (1) dlaczego wyrzucił E. G. (1) ale pokrzywdzony zaczął na nich krzyczeć, wyzywać miał pretensje po co przyjechali. Oskarżony podał, że tłumaczył pokrzywdzonemu, że muszą sobie wszystko spokojnie wyjaśnić i kazał wszystkim wejść do domu. T. R. wyjaśnił, że wszyscy weszli do środka i w domu siedli z pokrzywdzonym, P. J. (1) i M. S. przy stole w salonie. T. R. przyznał, że wtedy kazał pokrzywdzonemu podpisać umowę pożyczki bo ten od roku nie spłaca kredytu, który zaciągnął jego brat. Wskazał, że podczas rozmowy pokrzywdzony był pobudzony, krzyczał, zachowywał się jakby był pod wpływem narkotyków, dlatego wskazał, że postanowił mu też siłą zabrać kluczyki aby w takim stanie nie jeździł samochodem. Podał, że podczas rozmowy z P. G. (1) zadzwonił po ich znajomego A. D. (1), któremu P. G. (1) również był winien pieniądze. Wskazał, że podczas rozmowy nie groził pokrzywdzonemu ani go nie bił. Wyjaśnił, że podczas zdarzenia siedział przy stole wraz z pokrzywdzonym. W tym czasie M. S. i P. J. (1) wychodzili i być może chodzili po domu. Oskarżony zaprzeczył aby wiedział o zaborze konsoli do gier i zegarka marki F. przez pozostałych oskarżonych. Po zdarzeniu następnego dnia kontaktował się z pokrzywdzonym, który dwukrotnie do niego dzwonił a potem on zadzwonił do P. G. (1). Podał, że po zdarzeniu wraz z M. S. wsiedli do samochodu P. G. (1) i odjechali. P. J. (1) jechał za nimi jego samochodem B.. Oskarżony zaprzeczył aby chciał ukraść samochód P. G. (1), wyjaśnił iż wiedział że jest z wypożyczalni co było wpisane w dowodzie rejestracyjnym i że ma nadajnik (...). Przyznał, że w dniu zdarzenia zabrał samochód wraz z kluczykami i kartą pojazdu ale powiedział pokrzywdzonemu, że zostawi go na parkingu w W. niedaleko bloku w którym mieszka jego brat. Oskarżony przyznał, że P. G. (1) ostatecznie podpisał umowę pożyczki oraz podczas rozmowy telefonicznej powiedział mu iż ma złamane żebro. Straszyl go, że zadzwoni na policję. Wskazał, że dzień po zdarzeniu zadzwoniła do niego E. G. (1) i skarżyła się że P. G. (1) znowu wyrzuca ich z domu i pomiędzy nim a M. G. doszło do szarpaniny, którą kazał nagrać P. J. (1). Sąd dał wiarę jedynie części wyjaśnień oskarżonego w zakresie w jakim przyznał, że pokrzywdzony podpisał napisane oświadczenie o udzielonej pożyczce oraz w jakim wyjaśnił iż domagał się od P. G. (1) spłaty kredytu zaciągniętego przez jego brata albowiem w tym zakresie jego wyjaśnienia są logiczne, spójne i znajdują potwierdzenie w wyjaśnieniach oskarżonych P. J. (2),

M. S., A. D. (2), K. R., A. M.. W pozostałym zakresie Sąd nie dał wiary wersji prezentowanej przez oskarżonego, iż wspólnie i w porozumieniu nie użyli z pozostałymi współoskarżonymi przemocy wobec pokrzywdzonego w celu zmuszenia go do dokonania rozporządzenia mieniem w postaci podpisania zobowiązania na kwotę 100.000 złotych na rzecz K. R. i krótkotrwałego użycia samochodu B. (...) użytkowanego przez P. G. (1). W ocenie Sądu w tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego stanowią jedynie próbę usprawiedliwienia swojego zachowania i są ukierunkowane wyłącznie na uniknięcie odpowiedzialności karnej za własny czyn. W tym zakresie Sąd jego wyjaśnienia uznał za niewiarygodne, niespójne i nielogiczne oraz sprzeczne z innymi dowodami tj. dokumentacją medyczną potwierdzającą iż w dniu 01.08.2017 roku P. G. (1) zgłosił się do szpitala z uwagi na złamanie VIII żebra po stronie prawej, zasinienia oka lewego oraz zeznaniami świadków P. G. (1), M. G. , P. G. (2), opinią biegłego lekarza sądowego i wyjaśnieniami M. S., który wskazał iż T. R. będąc w salonie klócili się o pożyczone pieniądze i wzajemnie się popychali.

Oskarżony M. S. w postępowaniu przygotowawczym i przed Sądem nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że zna oskarżonego T. R. i jego znajomego o imieniu P.. Wskazał, że kiedy wracali z warsztatu samochodowego do T. R. zadzwoniła jego znajoma, która zaliła się i płakała że pokrzywdzony P. G. (1) wyrzuca ją z domu. T. R. obiecał jej że przyjadą do nich. Podał, że kiedy przyjechali na miejsce pokrzywdzony oraz kobieta o imieniu E. i jej partner stali przed domem. P. G. (1) zachowywał się dziwnie był w amoku, był pobudzony i krzyczał. T. R. kazał wszystkim wejść do domu, a E. i jej konkubentowi pójść na górę. Wskazał, że podczas zdarzenia on i P. J. (1) chodzili po domu a T. R. z pokrzywdzonym siedzieli przy stole i klócili się o pieniądze, wzajemnie się popychali. Wskazał, że T. R. kazał pokrzywdzonemu napisać oświadczenie, iż P. G. (1) jest winien mu pieniądze. Oskarżony zaprzeczył aby zabrał pokrzywdzonemu pieniądze lub samochód czy inne rzeczy z domu. Wskazał, że T. R. zakazał P. G. (1) w takim stanie jeździć samochodem i wziął od pokrzywdzonego kluczyki i kartę pojazdu oraz powiedział, że jego samochód zostawia na parkingu pod supermarketem (...) w W. na B. obok miejsca zamieszkania brata P. G. (1). Wskazał, że następnego dnia kiedy jechał z T. R. i innymi osobami do O. zatrzymała ich policja. Sąd dał wiarę jego wyjaśnieniom jedynie w części w jakiej przyznał, iż oskarżony T. R. będąc w domu pokrzywdzonego podczas kłótni o pożyczone pieniądze używał wobec niego przemocy. W pozostałym zakresie w jakim oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu z art. 282 k.k. w zb. z art. 157§2k.k. w zw. z art. 289§3k.k. w zw. z art. 11§2k.k. Sąd nie dał wiary uznając iż stanowią jedynie przyjętą linię obrony. Należy wskazać, że oskarżony przyznał, iż odjechali z J. samochodem pokrzywdzonego a przedtem doszło do kłótni i użycia przemocy pomiędzy P. G. (1) i T. R. zatem przy użyciu przemocy wymusili na nim rozporządzenie mieniem w postaci podpisania umowy pożyczki, wykorzystując strach pokrzywdzonego wymusili pożyczanie im konsoli do gier i zegarka jak również zabrali mu kluczyki i samochód. Jego wyjaśnienia są w tym zakresie sprzeczne z innymi dowodami tj. dokumentacją medyczną potwierdzającą iż w dniu 01.08.2017 roku P. G. (1) zgłosił się do szpitala z uwagi na złamanie VIII żebra po stronie prawej, zasinienia oka lewego oraz zeznaniami świadków P. G. (1), M. G. , P. G. (2), opinią biegłego lekarza sądowego.

Oskarżony P. J. (1) w postępowaniu przygotowawczym i przed Sądem nie przyznał się do stawianych mu zarzutów. Wskazał, że kiedy wraz z M. S. i T. R. wracali z warsztatu samochodowego, do T. zadzwoniła jego znajoma. Oskarżony włączył rozmowę na tryb głośnomówiący, więc słyszeli jak kobieta płakała, że P. G. (1) wyrzuca ją w nocy z domu. T. R. powiedział jej, że przyjadą do nich. Kiedy przyjechali na miejsce przed domem czekał już pokrzywdzony wraz z kobietą o imieniu E.. P. G. (1) był agresywny wyzywał wszystkich. Na prośbę oskarżonego T. R. wszyscy weszli do domu, gdzie pokrzywdzony i oskarżony spierali się o pieniądze. Oskarżony podał, że on i M. S. nie uczestniczyli w tych rozmowach, wychodzili na zewnątrz i chodzili po domu. P. J. (1) wyjaśnił, że pokrzywdzony chwilami dostawał amoku kopał przedmioty m.in. konsolę P.. Podał, że zgodził się pożyczyć ją jego dzieciom. Sąd dał wiarę jego wyjaśnieniom jedynie w części w jakiej przyznał, iż oskarżony T. R. będąc w domu pokrzywdzonego klócił się z nim o pożyczone pieniądze. W pozostałym zakresie w jakim oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu z art. 282 k.k. w zb. z art. 157§2k.k. w zw. z art. 289§3k.k. w zw. z art. 11§2k.k. Sąd nie dał wiary uznając iż stanowią jedynie przyjętą linię obrony. Należy wskazać, że oskarżony przyznał, iż odjechali spod domu pokrzywdzonego samochodem użytkowanym przez P. G. (1) a przedtem doszło do kłótni, pomiędzy P. G. (1) i T. R.. Z załączonej dokumentacji medycznej wynika że pokrzywdzony po spotkaniu z oskarżonymi posiadał obrażenia ciała, co uprawdopodobnia zeznania pokrzywdzonego, iż przy użyciu przemocy wymusili na nim podpisanie oświadczenia iż pożyczył w dniu 31/07.2017 roku pieniądze od T. R.. Ponadto w domu P. J. (1) zabezpieczono konsolę do gier P. G. (1) a oskarżeni wykorzystując strach pokrzywdzonego

wymusili „pożyczenie” im konsoli do gier i zegarka jak również zabrali P. G. (1) kluczyki i samochód. Jego wyjaśnienia są w tym zakresie sprzeczne z innymi dowodami tj. dokumentacją medyczną potwierdzającą iż w dniu 01.08.2017 roku P. G. (1) zgłosił się do szpitala z uwagi na złamanie VIII żebra po stronie prawej, zasinienia oka lewego oraz zeznaniami świadków P. G. (1), M. G. , P. G. (2), opinią biegłego lekarza sądowego.

Pokrzywdzony P. G. (1) w postępowaniu przygotowawczym zeznał, że jego znajomy T. R. poprosił go aby przyjął do siebie jego znajomą E., która nie ma gdzie mieszkać. Wskazał, że kiedy E. mieszkała u niego 2 tygodnie zgodził się aby dołączył do niej jej partner M. ale nie znał nawet ich nazwisk. Wskazał, że oboje mieszkali u niego w zamian za opiekę nad zwierzętami i domem. W dniu 31.07.2017 roku pokłócił się z E., która wraz z M. G. postanowili się wyprowadzić. Po chwili na miejsce przyjechał T. R. z dwoma mężczyznami srebrnym samochodem marki B.. Wskazał, że oskarżony coś do niego mówił jednak nie zrozumiał co. Wszyscy trzej mężczyźni zaczęli go bić i kopać na ulicy przed jego domem. Przyglądali się temu E. G. (1) i M. G.. Po chwili T. R. wszystkim kazał wejść do domu. Wskazał, że w domu T. R. siłą wymusił na nim napisanie oświadczenia, iż pożyczył od niego 100.000 złotych i zobowiązuje się oddać pieniądze do końca 2017 roku. Pokrzywdzony podał, że w obawie o swoje życie i zdrowie napisał takie oświadczenie. Następnie jeden z napastników groźbą wymusił wydanie mu kluczyków do samochodu B. (...), który był wypożyczony z wypożyczalni M. w K.. Pokrzywdzony wskazał, iż po wyjściu sprawców stwierdził również brak swojego zegarka marki F. o wartości 2000 złotych oraz konsoli P. z grammi o wartości 3000 złotych. Z uwagi na pobicie udał się do Szpitala (...) w W. gdzie stwierdzono u niego zasinienia lewego oka oraz złamanie żebra VIII po stronie prawej. Pokrzywdzony w toku postępowania zmieniał swoje zeznania. W kolejnych zeznaniach podał, że podczas zdarzenia P. J. (1) i M. S. ukradli mu z komody pod telewizorem stojącej w jego sypialni na piętrze domu pieniądze w kwocie 30.000 złotych. Pokrzywdzony dodał również, że przed złożeniem zawiadomienia na policji utrzymywał kontakt telefoniczny z oskarżonym T. R. próbując załatwić sprawę polubownie, miało dojść do spotkania, T. R. mówił iż samochód stoi niedaleko mieszkania jego brata. Wskazał, że mówił T. R., że całą sytuacją jest jego opinii jedynie cyt „pomyłką i nieprzemyślanym zachowaniem”. Przed Sądem pokrzywdzony zmieniał wersję zdarzeń twierdził, iż w rzeczywistości miał złamane 3 żebra po pobiciu przez oskarżonych ale „lekarz w szpitalu kazał wykonać zdjęcie jedynie połowy jego klatki piersiowej” dlatego w dokumentacji wpisano jedynie złamanie jednego -VIII żebra. Pokrzywdzony nie był też w stanie wyjaśnić skąd miał pieniądze w kwocie 30.000 złotych ani gdzie dokładnie je w domu trzymał zmiennie podając w zeznaniach, że trzymał je w komodzie w salonie na parterze lub w komodzie w sypialni na piętrze, czy też trzymał je w podzielone, nie chciał podać dlaczego gotówkę w takiej kwocie trzymał w domu, ani co miał zrobić z w/w pieniędzmi. Pokrzywdzony potwierdził, że choć był „skatowany” przez oskarżonych na ulicy przed swoim domem całą sprawę chciał załatwić polubownie, dlatego od razu nie zawiadomił policji o zdarzeniu i kilkakrotnie dzwonił po zdarzeniu do T. R.. Zeznając przed Sądem pokrzywdzony potwierdził również, że podczas zdarzenia do jego domu przyjechał A. D. (1), który był świadkiem zachowania oskarżonych w jego domu a wcześniej zapomniał o nim powiedzieć. Sąd dał wiarę jedynie części jego zeznań w zakresie w jaki podał, że oskarżeni przemocą wymusili na nim rozporządzenie swoim mieniem w postaci podpisania umowy pożyczki w kwocie 100.000 złotych oraz zabrali mu kluczyki do użytkowanego samochodu. W ocenie Sądu w pozostałej części swoich zeznań przedstawiał nieprawdziwy i nielogiczny przebieg zdarzeń z udziałem oskarżonych w zakresie „kopania i katowania” go na ulicy przed domem, złamania mu 3 żeber, co nie znajduje potwierdzenia w dokumentacji ze Szpitala (...) ani w zeznaniach lekarza A. B.. Zaprzeczyła ona aby lekarz mógł nie stwierdzić większej ilości złamań żeber „z uwagi na zrobienie mu prześwietlenia tylko połowy klatki piersiowej”. Sąd nie dał wiary zeznaniom P. G. (1) w zakresie w jakim podał, iż dokonano kradzieży kwoty 30.000 złotych. Należy zauważyć, że choć pokrzywdzony złożył zawiadomienie o przestępstwie po 2 dniach i uprzednim sprawdzeniu z bratem P. G. (2) co mu zginęło z domu, w swoich pierwszych zeznaniach nie wspominał iż z domu zginęła mu tak znaczna suma pieniędzy. Ponadto pokrzywdzony nie był w stanie logicznie wyjaśnić skąd ją ma oraz gdzie w momencie zdarzenia znajdowała się w/w kwota pieniędzy. Pokrzywdzony będąc przesłuchiwany po raz drugi wskazał, iż zginęły mu pieniądze twierdząc, że były one schowane w komodzie w jego sypialni na pierwszym piętrze jego domu. Z kolei będąc słuchany przed Sądem twierdził iż były to pieniądze dla jego pracowników, których danych nie chciał podać, odmawiał również podania informacji o nazwie siedziby swojej firmy a ponadto zmieniał swoje zeznania i podał, że pieniądze trzymał częściowo w komodzie na dole, a częściowo w komodzie na górze. Tego rodzaju wersja jest dla Sądu niewiarygodna albowiem należy zauważyć, że trudno uwierzyć aby pokrzywdzony pieniądze w tak znacznej kwocie pozostawił w miejscu ogólnodostępnym w domu, w którym przebywały osoby obce, których danych

personalnych nawet nie znał i miałyby one pełny dostęp do w/w pieniędzy. Należy zauważyć, że z zeznań P. G. (1), E. G. (1) i M. G. wynika, iż mieszkali oni w domu w zamian za sprzątanie domu, a pokrzywdzony w domu przebywał sporadycznie. Ponadto z zeznań świadka E. G. (1) wynika, że rzeczywiście sprzątała ona dom P. G. (1) i miała dostęp do pomieszczeń i potwierdziła iż pokrzywdzony miał w domu konsolę i zegarek ale w domu nie trzymał nigdy dużych sum pieniędzy.

Świadek P. G. (2) w postępowaniu przygotowawczym zeznał, że jest bratem pokrzywdzonego. Podał, że w dniu 02.08.2017 roku jego brat P. G. (1) zadzwonił do niego z prośbą aby odebrał go ze Szpitala (...). Na miejscu brat opowiedział mu, że został pobity i okradziony przez znajomego T. R. i jego dwóch kolegów. Wskazał, że pojechali na ulicę (...) w W. pod sklep (...), gdzie miał znajdować się samochód marki B. zabrany przez T. R., ale nie znaleźli go. Wrócili wówczas do domu w J. zajmowanego przez P. G. (1), wraz z nim przebywali tam jeszcze kobieta i mężczyzna, którym P. G. (1) użyczał lokum. Wskazał, że kiedy sprawdzali co zginęło pokrzywdzonemu z domu, usłyszał krzyk P. G. (1). Pobiegł do pokoju gdzie na łóżku leżał P. , a na nim siedział lokator M. G. a obok siedziała E. G. (1). Po tym zdarzeniu nakazali natychmiast E. G. (1) i M. G. opuścić dom. Świadek wskazał, że pokrzywdzony nie wspominał mu aby napastnicy ukradli mu jakiegokolwiek pieniądze, ponadto świadek wraz z pokrzywdzonym sprawdzali zajmowany przez niego dom w dniu 02.08.2017 roku. Przed Sądem P. G. (2) zmienił swoje zeznania wskazując, że w wyniku pobicia przez oskarżonych jego brat miał złamane po obu stronach klatki piersiowej 3 żebra podbite jedno oko i „zasiniaczone „ drugie. Zeznał ponadto że oskarżeni ukradli mu pieniądze, zegarek i perfumy. Świadek zeznał, że nie wie jakie konkretnie relacje łączyły T. R. z jego bratem, nie wiedział czy P. G. (1) był winien oskarżonemu jakieś pieniądze. Przyznał, że rzeczywiście mieszka w okolicach T. w W., a oskarżony T. R. o tym wiedział. Podał, że auto użytkowane przez P. G. (1) zostało odzyskane i zwrócone firmie wypożyczającej samochody. Sąd dał wiarę zeznaniom pokrzywdzonego złożonym w postępowaniu przygotowawczym albowiem są one spójne i logiczne oraz nie zawierają sprzeczności, które budziłyby wątpliwości, co do ich wiarygodności. Należy zauważyć, że świadek nie był bezpośrednim świadkiem zdarzeń a wiedzę o nich czerpie jedynie z relacji brata P. G. (1) i w opinii Sądu zmieniając swoje zeznania przed Sądem starał się wspierać brata.

Świadek A. M. zeznał, że zna zarówno oskarżonych jak i P. G. (1) bo pracował jako pośrednik kredytowy, a czasem współpracował z T. R. i P. G. (1). Podał, że wiedział również że P. G. (1) użyczył mieszkania E. G. (1) i jej partnerowi. W dniu kiedy zatrzymany został T. R., razem jechali do O.. Podczas jazdy oskarżeni T. R. i M. S. rozmawiali o tym, że P. G. (1) poprzedniego dnia awanturował się w nocy i chciał wyrzucić E. z domu, a oskarżeni pojechali do niego i go uspokajali. A. M. przyznał, że od co najmniej roku słyszał skargi , że brat oskarżonego T. R. wziął dla P. G. (1) kredyt, a pokrzywdzony nie spłacał go. Wskazał, że w kręgu klientów i znajomych często słyszał, iż P. G. (1) kogoś oszukał i nie oddaje pieniędzy. Podczas postoju na stacji benzynowej zostali zatrzymani przez policję.

Świadek K. R. zeznał, że jest bratem T. R.. Podał, że jego brat od wielu lat znał pokrzywdzonego P. G. (1), z którym „wspólnie robili interesy”. Wskazał, że w 2015 roku zaciągnął w G. kredyt w kwocie 150 000 złotych, z którego środki przekazał T. R. i P. G. (1). Obaj planowali wspólny interes. Początkowo obaj spłacali raty kredytu, jednak po roku T. R. skarżył mu się, że P. G. (1) nie spłaca pożyczonych pieniędzy i on sam musi płacić raty.

Świadek M. G. zeznał, że zna pokrzywdzonego P. G. (1) bo wraz ze swoją dziewczyną E. G. (1) mieszkali u niego w J.. M. G. przyznał, że pomagał im również oskarżony T. R., który czasem przyjeżdżał do nich, robił im zakupy. Wskazał, że w domu przy ulicy (...) w J. mieszkali również inni nieznani mu mężczyźni. Podał, że w dniu 31.07.2017 roku wieczorem P. G. (1) awanturował się i kazał im się wynosić z domu. Spakowali się z E. i zadzwonili do T. R., który obiecał przyjechać i uspokoić P. G. (1). Zeznał, że po chwili przyjechał oskarżony T. R. wraz z dwoma mężczyznami i początkowo dyskutowali przed domem ale po chwili weszli do środka. Wskazał, że oskarżeni i pokrzywdzony głośno rozmawiali na dole, zaś on z E. G. (2) byli w swoim pokoju na górze. Zaprzeczył aby oskarżeni bili pokrzywdzonego, nie słyszał również gróźb. Podał, że nikt nie wchodził na górę a oskarżeni i pokrzywdzony byli na dole. Świadek słyszał jedynie że T. R. powiedział do pokrzywdzonego że w takim stanie nie może jeździć i zbiera jego samochód oraz odprowadza go do jego brata. M. G. zeznał, że oskarżony powiedział tak bo rzeczywiście tego dnia pokrzywdzony zachowywał się dziwnie, był nadmiernie pobudzony, jakby zażywał jakieś środki. Podał, że w nocy pokrzywdzony gdzieś wychodził z domu i wrócił następnego dnia w nocy ze swoim bratem bliźniakiem. Obaj zażądali aby z E.

wyprowadzili się z domu. W trakcie pakowania P. G. (1) zaatakował E. G. (1), która była w ciąży wyrwał jej tabletkę z którego próbowała zadzwonić. M. G. zeznał że odciągał go aby jej ponownie nie zaatakował, wtedy do pokoju wszedł P. G. (2) i obaj zaczęli bić go pięściami. Wskazał, że do tej szarpaniny doszło w dniu 02.08.2017 roku i wówczas widział u pokrzywdzonego cyt; "limo" pod oknem oraz słyszał jak skarżył się iż „boli go zebra”.

Świadek E. G. (1) zeznała, że kiedy była w trudnej sytuacji finansowej pomógł jej T. R.. Podała, że uzgodnił z P. G. (1), że będzie mieszkać w pokoju w domu przy ulicy (...) w J. w zamian za sprzątanie i opiekę nad zwierzętami. W domu tym w innych pokojach mieszały również dwaj inni mężczyźni. Wskazała, że w dniu 31.07.2017 roku kiedy do domu wrócił P. G. (1) był widocznie pobudzony awanturował się, kazał im się wyprowadzać. E. G. (1) zeznała, że zadzwoniła do T. R. i skarżyła mu się, wówczas on powiedział iż przyjedzie i porozmawia z P. G. (1). Wskazała, że czekali na T. R. pod domem i po około 10 minutach on przyjechał z P. J. (1) i mężczyzną o imieniu M.. Wskazała, że pod domem P. G. (1) zaczął krzyczeć i wyzywać ją więc T. R. kazał im wejść do domu. Po chwili weszli do domu również oskarżeni i P. G. (1). Podała, że z dołu słyszała rozmowę, podczas której T. R. powiedział, że nie pozwoli w takim amoku jeździć P. G. (1) i odstawia jego samochód pod dom brata P. G. (2).

Świadek A. D. (1) zeznał, że jest znajomym T. R. i P. G. (1) od kilku lat, wszyscy pośredniczyli w uzyskiwaniu kredytów. Podał, że wcześniej słyszał że P. G. (1) jest winny pieniądze T. R. ale nie chce ich oddać. Podał, że w nocy 1 sierpnia 2017 roku zadzwonił do niego oskarżony T. R. lub P. J. (3) z prośbą aby przyjechał do J. w sprawie rozliczeń finansowych z P. G. (1). Świadek zeznał, że jemu P. G. (1) również był od 2012 roku winien pieniądze w kwocie około 5000 złotych ale stracił już nadzieję na ich odzyskanie. Kiedy przyszedł do domu w J. na dole w salonie przy stole siedzieli P. G. (1) oraz oskarżeni. Wskazał, że w jego obecności nikt nie bił P. G. (1), ani nikt mu nie groził. Pokrzywdzony nie miał on żadnych widocznych obrażeń ciała, T. R. pisał tylko coś na kartce. Świadek zeznał, że po około 10 minutach wyszedł z domu P. G. (1) i spotkał go jeszcze przelotnie w kasynie w W.. Pokrzywdzony zachowywał się normalnie.

Świadek A. B. zeznała, że jako lekarz udzielała P. G. (1) pomocy lekarskiej w dniu 01.08.2017 roku. Wskazała, że na podstawie jego oświadczenia zapisała iż posiada on obrażenia twarzy oraz z prześwietlenie RTG wykazało u niego złamanie zebra.

Sąd dał wiarę zeznaniom powyższych świadków albowiem są one logiczne i wzajemnie się uzupełniają i nie zawierają istotnych sprzeczności, by były w stanie podważyć zaufania Sądu co do szczerości tych zeznań.

Sąd dał wiarę opinii sądowo-psychiatrycznej odnośnie oskarżonego P. J. (4), która w ocenie Sądu posiada walory jasności i zupełności jest przekonywująco uzasadniona i bazuje na szczegółowo zabezpieczonym materiale dowodowym. Biegli nie rozpoznali u oskarżonego choroby psychicznej ani upośledzenia umysłowego, rozpoznali zaburzenia adaptacyjne i nadużywanie alkoholu. Treść opinii nie była przez strony kwestionowana.

Sąd dał wiarę opinii biegłego M. R. odnośnie stwierdzonych w dokumentacji medycznej obrażeń ciała u P. G. (1) wyczerpujących znamiona występkę z art. 157§2k.k. Treść opinii nie była przez strony kwestionowana.

Sąd obdarzył wiarą dowody z dokumentów gdyż zostały sporządzone przez powołane do tego organy, a żadna ze stron nie zaprzeczyła ich prawdziwości i autentyczności. Prawdziwość, autentyczność i rzetelność sporządzenia pozostałych ujawnionych w sprawie dowodów nieosobowych nie była przedmiotem zarzutów stron, a także nie wzbudziła wątpliwości Sądu.

Sąd zważył, co następuje:

T. R., P. J. (1) i M. S. stanęli pod zarzutem popełnienia przestępstwa z art. 280§1k.k. w zb. z art. 282k.k. w zw. z art. 157§1k.k. w zw. z art. 11§2k.k. w zw. z art. 12 k.k.

Na wstępie należy wskazać, że w ocenie Sądu oskarżeni nie zrealizowali znamion przypisywanego im przestępstwa z art. 280§1k.k. w zw. z art. 12k.k. albowiem powodem ich spotkania z P. G. (1) była chęć wyjaśnienia sytuacji E. G. (1) i rozliczenia spłaty kredytu zaciągniętego przez brata oskarżonego, co potwierdzają zeznania wszystkich

przesłuchanych w sprawie świadków jak również samego pokrzywdzonego. P. G. (1) przyznał, że chciał aby w dniu 31.07.2017 roku aby jego lokatora i jej partner M. G. opuścili wynajmowany przez niego dom. Analiza zebranego w sprawie materiału dowodowego w tym zeznań bezpośrednich świadków zdarzenia pozwala wykluczyć wersję zdarzenia prezentowaną przez oskarżyciela, aby już w momencie spotkania oskarżeni żądali od pokrzywdzonego wydania pieniędzy lub innych rzeczy przy użyciu przemocy i gróźb. Przeczą temu zeznania E. G. (1), M. G., A. D. (1) oraz wyjaśnienia wszystkich oskarżonych. Wbrew twierdzeniom pokrzywdzonego P. G. (1), iż już przed bramą swojego domu był on bity i „katowany leżąc na ziemi” przez oskarżonych a następnie wczłogał się do domu nie potwierdzają tego zeznania żadnego z bezpośrednich świadków zdarzenia. Ponadto zauważyć należy, iż tego rodzaju zachowanie oskarżonych w miejscu publicznym – na ulicy niewątpliwie zwróciłyby uwagę przechodniów czy sąsiadów pokrzywdzonego. Ponadto z zeznań świadka A. D. (1), który jest osobą zarówno dla pokrzywdzonego jak i oskarżonych wynika, że kiedy widział go podczas rozmowy siedział on w swoim salonie przy stole z oskarżonym T. R., nie posiadał widocznych śladów pobicia ani obrażeń, które niewątpliwie powstałyby po „katowaniu” go przed domem czy kopaniu po twarzy przez trzech mężczyzn. Sam P. G. (1) zeznał, że oskarżeni od razu przed domem mieli go zacząć bić ale nie słyszał on co mówili ani nie rozumiał powodu takiego zachowania. W ocenie Sądu pomiędzy pokrzywdzonym a oskarżonym T. R. niewątpliwie doszło do kłótni, której powodem było zachowanie pokrzywdzonego wobec E. G. (1) oraz fakt niespłacania przez P. G. (1) rat kredytu zaciągniętego przez brata oskarżonego K. R.. Niewątpliwie oskarżeni przemocą doprowadzili P. G. (1) do rozporządzenia mieniem albowiem przy użyciu gróźb i biciu go zmusili go do podpisania umowy pożyczki kwoty 100.000 złotych, które rzekomo miał pożyczyć od T. R.. Faktem jest iż po wyjeździe oskarżonych, P. G. (1) z nieustalonym mężczyzną pojechał do Szpitala (...) w W., gdzie stwierdzono u niego złamanie żebra VIII po stronie prawej oraz zasinienie lewego oczodołu, potwierdzają to również zeznania M. G.. Oskarżeni niewątpliwie użyli wobec pokrzywdzonego przemocy i gróźb w celu zmuszenia go do złożenia podpisu pod treścią umowy pożyczki, jednak ich zachowanie w ocenie Sądu miało miejsce po opuszczeniu domu przez świadka A. D. (1) i spisaniu osnowy umowy pożyczki przez T. R.. Należy zauważyć, że położenie i strach pokrzywdzonego wzbudzony w celu zmuszenia go do podpisania umowy pożyczki niewątpliwie wykorzystali dodatkowo P. J. (1) i M. S., którzy w trakcie zdarzenia przeszukali dom wynajmowany przez pokrzywdzonego i po znalezieniu konsoli P. o wartości 3000 złotych i zegarka marki F. o wartości 2000 złotych „zapytali czy pokrzywdzony pożyczy im te przedmioty na co zgodzić się miał P. G. (1)” Sąd nie dał wiary całości zeznań pokrzywdzonego, który w części swoich zeznań przedstawiał nieprawdziwy i nielogiczny przebieg zdarzeń w zakresie „kopania i katowania” go przed domem, złamania mu 3 żeber, co nie zostało stwierdzone w szpitalu „z uwagi na zrobienie mu prześwietlenia tylko połowy klatki piersiowej” oraz w zakresie kradzieży kwoty 30.000 złotych. Należy zauważyć, że choć pokrzywdzony złożył zawiadomienie o przestępstwie po 2 dniach i uprzednim sprawdzeniu z bratem P. G. (2) co mu zginęło z domu w swoich pierwszych zeznaniach nie wspominał, iż z domu zginęła mu tak znaczna suma pieniędzy. Ponadto pokrzywdzony nie był w stanie logicznie wyjaśnić skąd ją ma oraz gdzie w momencie zdarzenia znajdowała się w/w kwota. Pokrzywdzony zmienił swoje zeznania i trudno uwierzyć aby pokrzywdzony pieniądze w tak znacznej kwocie pozostawił w miejscu ogólnodostępnym w domu, w którym przebywały osoby mu obce, których personalnych nawet nie znał i miałyby one pełny dostęp do w/w pieniędzy. Należy zauważyć, że z zeznań P. G. (1), E. G. (1) i M. G. wynika, iż mieszkali oni w domu w zamian za sprzątanie domu, a pokrzywdzony w domu przebywał sporadycznie. Ponadto z zeznań świadka E. G. (1) wynika, że rzeczywiście sprzątała ona dom i miała dostęp do wszystkich pomieszczeń ale podała że pokrzywdzony nie trzymał nigdy dużych sum pieniędzy. Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd doszedł do przekonania, iż oskarżeni swoim zachowaniem zrealizowali znamiona występku z art. 282 k.k. w zb. z art. 157§2k.k. w zw. z art. 289§3k.k. w zw. z art. 11§2k.k.

Dyspozycja art. 282k.k. stwierdza, że popełnia przestępstwo, kto w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przemocą, groźbą zamachu na życie lub zdrowie albo gwałtownego zamachu na mienie, doprowadza inną osobę do rozporządzenia mieniem własnym lub cudzym albo doprowadza do zaprzestania działalności gospodarczej, podlega karze pobawienia wolności od roku do lat 10. W świetle poczynionych rozważań zarówno okoliczności jak i wina oskarżonych nie budzą wątpliwości, bowiem oskarżeni w nocy z 31 lipca 2017 roku na 1 sierpnia 2017 roku w J. pow. (...) województwo (...) w domu jednorodzinnym zajmowanym przez P. G. (1) działając wspólnie i w porozumieniu z P. J. (1) i M. S. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w wykonaniu z góry powziętego zamiaru po uprzednim użyciu wobec P. G. (1) przemocy w postaci zadawania mu uderzeń pięściami, i kopania po całym ciele skutkujących

obrażeniami ciała w postaci złamania bocznego odcinka VIII żebra po stronie prawej bez cech odmy oraz zasinienia lewego oczodołu, które wywołały rozstrój zdrowia powyżej 7 dni doprowadzili P. G. (1) do rozporządzenia własnym mieniem poprzez podpisanie oświadczenia o rzekomym zobowiązaniu do zapłaty 100.000 złotych na rzecz T. R., a następnie przy użyciu groźby pozbawienia życia, spowodowania trwałego kalectwa, obcięcia palców sekatorem, zabrali konsolę (...) o wartości 3000 zł zegarek marki F. o wartości 2000 zł oraz zabrali w celu krótkotrwałego użycia samochód osobowy marki B. (...) o nr rej. (...) o wartości 350.000 zł użytkowany przez P. G. (1) a będący własnością wypożyczalni samochodów „(...)”. W ocenie Sądu oskarżony T. R. w świetle obowiązujących przepisów nie mógłby skutecznie na drodze procesowej dochodzić zwrotu pieniędzy od P. G. (1) albowiem pożyczkę na siebie zaciągnął jego brat w inne kwocie niż wynika to ze sporządzonego w dniu 31.07.2017 roku oświadczenia zatem oskarżeni nie wypełnili znamion występkę z art. 191§2k.k. Jak ustalono w oparciu o zeznania świadków tj. E. G. (1), M. G., P. G. (2) A. D. (2) oskarżeni dokonali jedynie zaboru w celu krótkotrwałego użycia samochodu marki B. (...) o nr rej. (...) albowiem ich zamiarem nie był trwały zabór w/w mienia należącego do wypożyczalni samochodów a jedynie uniemożliwienie pokrzywdzonemu jazdę w stanie w jakim się znajdował. Przesłuchani świadkowie jak i sami oskarżeni podawali, iż mówili pokrzywdzonemu iż zabierają samochód i pozostawiają go w miejscu zamieszkania jego brata P. G. (2). Ponadto sam pokrzywdzony przyznał, że po zdarzeniu kilkakrotnie kontaktował się z T. R. w celu polubownego załatwienia sprawy. Samochód został znaleziony z dowodem rejestracyjnym i kluczami na parkingu w okolicy miejsca zamieszkania P. G. (2). Oskarżeni wiedzieli iż auto jest wyposażone w nadajnik GPS i jego położenie mogłoby każdorazowo zostać sprawdzone przez pracowników wypożyczalni. Gdyby oskarżonym towarzyszył zamiar trwałego zaboru samochodu jak dowodzi oskarżyciel, niewątpliwie usunęliby lub uszkodzili nadajnik i nie wskazywali pokrzywdzonemu, iż samochód zostanie mu zwrócony ani gdzie się znajduje. Przy wymiarze kary Sąd jako okoliczność obciążającą uznał duży stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonych czynu przejawiający się w charakterze naruszonego przez nich dobra oraz sposób ich działania. Jako okoliczność łagodzącą Sąd uznał Sąd dotychczasową niekaralność oskarżonego P. J. (1) oraz zaburzenia adaptacyjne, stwierdzone u niego przez biegłych psychiatrów. Sąd wymierzając oskarżonym poszczególne kary uwzględnił ich cele w zakresie społecznego oddziaływania oraz cele wychowawcze i zapobiegawcze jakie kary mają osiągnąć w stosunku do każdego z nich. Sąd uznał, że w przedmiotowej sprawie prawidłową funkcje kary zarówno w zakresie prewencji generalnej jak i indywidualnej spełni jedynie orzeczenie bezwzględnych kar pozbawienia wolności. Skazując oskarżonego T. R. Sąd uznał, że karą adekwatną będzie orzeczenie wobec niego kary 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności, wobec M. S. kary 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności a wobec P. J. (1) kary 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności. Tylko tego rodzaju kara może skłonić oskarżonych do refleksji nad swoim zachowaniem i powstrzymać od popełnienia w przyszłości podobnych przestępstw. Sąd na podstawie art. 46§ 1 k.k. zobowiązał oskarżonych do częściowego naprawienia szkody poprzez zobowiązanie ich do solidarnej zapłaty na rzecz pokrzywdzonego P. G. (1) kwoty 2000 złotych za doznane obrażenia. Sytuacja majątkowa oskarżonych, przemawiała w ocenie Sądu za zwolnieniem ich z obowiązku uiszczenia kosztów sądowych w sprawie. Sąd na podstawie art. 64§1k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczył oskarżonym okres tymczasowego aresztowania w sprawie wobec T. R. od dnia 02.08.2017 roku zaś wobec M. S. i P. J. (1) od dnia 03.08.2017 roku do dnia 12.06.2018 roku przyjmując, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności jest równy jednemu dniowi kary pozbawienia wolności. Mając na uwadze aktualną sytuację majątkową oskarżonych Sąd zwolnił ich z obowiązku uiszczenia kosztów postępowania. Orzeczenie w tym przedmiocie znajduje uzasadnienie w treści art.624§1 k.p.k.